

EX TEMPORANEA REPETITIO.

AD CONCILIVM COMPENDIENSE

In Cap. omnes dies 1. de ferijs.

Coram amplissimo Salmanticensium cætu per
spatium vnius horæ, & dimidię perorata in petiti-
one Cathedræ Primariæ die vigesima secunda
Augusti. Anno Dñi 1668.

*Eisdem verbis, eodem ornatu, quo ex suggesture-
cit aut, publicè edidit.*

EXCELLENTISSIMO PRINCIPI,
D. ILLVSTRISSIMO, PATRIÆ PATRI,

D. G A S P A R I D E
BRACAMONIE,

Comiti de Peñaranda.

Præsidi supremi Indiarum Senatus, Hispaniæ
Gubernatori &c.

DOCTOR

D. HIERONYMVS CHACON

No. Conyza ABARCA. *ex Medica Art.*

I. C. Salmanticensis, & pro obtinendis Iuris Pon-
tificij Cathedræ antequior Candidatus

D. O. & C.

Cum D. Chancellarij permisu.

2 EX TEMPORANEA REPETITIO.

EX CONCILIO COMPENDIENSI.

Omnes dies Dominicos à vespera in vesperam, cum omni veneratone decernimus obseruari, & ab omni illicito opere abstinere: ut in eis mercatum minime fiat, nec placitum: nec aliquis ad mortem vel ad pœnam iudicetur, nec sacramenta (nisi propace, vel alia necessitate) præstantur.

TOTIVS PRÆLECTIONIS SVM- MARIVM.

N. 1. Diebus in dominicis mer-
cari, litigari, iudicari, vel iurari
non licet, sed de vespera in vespere-
ram cum omni veneratone debent
celebrari: nisi propace aut necessi-
tate. Quæ propositio probatur pluri-
bus iuribus, & auctoritatibus.

2. Proponitur difficultas pri-
ma contra conclusionem.

3. Augetur prima ratio debi-
tæ ex text. in cap. veniens 15.
de accusatio. cum alijs.

4. Secunda difficultas propo-
nitur, & quedam solutio datur;
verum reicitur.

5. Augetur superior difficultas
ex can. 65. Apostolorum, & alijs
ex iuribus, & auctoritatibus.

6. Traditur origo sacrorum

dierum ex lege veteri.

7. Diem solis Dominicum gen-
tes vocabant, cuius appellatio à
tempore Apostolorum originē duxit
Dominicum diem pluribus bene-
ficijs Deus condecoravit, ibidem
num. 7.

8. Dominicum diem feriatum
esse Apostoli voluerunt.

Dominicis in diebus conuentus
in Ecclesia magnopere commenda-
batur primis Ecclesie in seculis
ibidem n. 8.

9. Non solum Ecclesia vales
constituere dies sacros, verum Episcopi
in suis diocesis.

Transgressores feriarum lege ve-
teri puniebantur, & nunc ab Eccle-
sia solent puniri, ibidem n. 9.

10. De vespera in vesperam
cesare ab operibus homines teneri
diebus in sacris.

11 non solum nostra constitu-
tio est intelligenda de die Dominico,
sed ad alios dies sacros extenditur.

Ethnici etiam dies sacros obser-
uabant, ibidem n. 11.

12 Pro necessitate in Domi-
nico omne opus permissum.

13 Si pax vel pietas suadeat,
inferijs licet opus seruire, & iudi-
cia exercere.

14 Saltationes, turpia canti-
es, theatrales ludi, spectacula, &
comestiones intemperatae prohi-
bentur diebus in sacris.

15. proponitur ratio decisiu-
us ad nostrum tex.

16. Diluitur prima ratio du-
bitandi supra n. 2. tradita.

17 Intelligitur tex. in cap. ve-
niens 15. de accusatio.

18 soluitur tex. in leg. miles
11. §. sexaginta ff. ad legem Iul.
de adul. leg. 1. C. de ferijs.

Intelligitur tex. in leg. 1. §. dies
autem istos 7. ff. quando appellan-
dum sit, ibidem n. 18.

19 Soluitur tex. in leg. cus-
todias 12. ff. de publicis iudi. &
leg. Diuis 9. ff. de ferijs.

Leg. prouinciarum 10. C. de fe-
rijs, ibidem num. 19.

20 non obstat secunda ratio du-
bitandi ex cap. licet tam veteri 3.
hoc tit.

21 Intelligitur cap. 8. sexta
Synodi in Trullo cap. sextam Sy-
nodum 5. 16. dis.

22 Respondetur augmento 2.
rationis dubitandi deductum ex
Cano. 65. Apосто. & ex alijs iuri-
bus ex sententia Garañe.

23 Traditur non vulgaris in-
tellectus ad Canonem 65. Aposto.

24 Exemplo Apostolorum
Romana Ecclesia, & Hispana in
Sabbatho ieiunabant.

25 Intelligitur Canon 26.
Concil. Illiberitani, & Concilium
Constantinop. 6. cano. 55.

Vnde proueniat mos edendi ex-
trema animalium in Hispania, ibi-
dem num. 25.

26 Quo ad Dominici diei
ieiunium, nec Orientalis, nec Oc-
cidentalis Ecclesia nunquam dubi-
tarunt, nec disenserunt.

27 Genus flexio prohibita in
Dominico ex cap. 2. hoc tit. & ex
alijs iuribus & auctoritatibus.

28 Mos antiquissimus genu-
flectendi, & in Ecclesia vires ob-
tinuit, & à pluribus Sanctis ap-
probatus.

29 Soluitur tex. in cap. quo-
niam 2. hoc tit. & alia iura, &
auctoritates.

Traditur ratio genus flexionis
non admixta in Dominico: sed hodie
vsi, & consuetudini standum, ibi-
dem num. 29.

4
Poplites flectere per sex dies licitum, & ratio traditur huius moris, ibidem n. 29.

Ex hoc duplici more rejiciuntur hæreses Manicheorum, & Agnoctitarum, ibidem num. 29.

EX TEMPORANEA REPETITIO.

EX quibus verbis talis deducitur disputanda Conclusio, Diebus Dominicis mercari, litigari, iudicari, vel iurari non licet; sed de vespera ad vesperam cum omni venerationi debeant celebrari; nisi pro pace, aut alia necessitate. Vt pote verissima hæc Conclusio probatur ex text. in cap. quoniam 2. cap. licet 3. cap. Conquæstus fin. hoc tit. de ferijs cap. nullus 1. cum seq. 15. q. 4. cap. decrevit 17. 22. q. 5. cap. Missas 64. cap. quid sit solemnitas 6. de Consecra. distinctione 1. cap. pronuntiandum 1. cap. irreligiosa 2. cap. placuit 9. cum alijs de Consecra. dist. 3. cap. per venit 2. de immunitate Ecclesiar. cap. significauerunt fin. de iudicijs Cor. c. Nicen. cano. 20. Con. Agathe cano. 47. Constantinop. cano. 8. synodus Trulla. cano. 19. & 81. Con. Emeriten. can. 19. Triburi. cano. 35. Agath. cano. 21. relatum in cap. si quis 35. de consecra. dist. 1. & can. 63. Mathisco. 2. can. 1. illiberta cano. 21. Triden. ses. 25. cap. ult. Ex iure casateo probatur ex text. in leg. vnum die Dominico 2. leg. omnes iudices 3. leg. quadraginta 6. leg. omnes dies 7. leg. 8. 9. & fin. C. de ferijs leg. Dominica C. de spectaculis, leg. 34. cum sequentibus tit. 2. par. 3. Suisque commentarijs illustrant, præter ordinatos ad nostrum textum, & prædica. lura referentes, nempe Pavor. Felinum Ancharra. & alios, Grego. Lopez in dic. legibus Partitarum. Fran. Suarez 1. 10. de legibus lib. 2. cap. 30. Bellarmi. 2. 10. controu. lib. 3. de Sanctis cap. 10. cum sequentibus, Reginaldus in praxi foripœnitentiarij 2. tom. lib. 19. cap. 3. Azor 2. tom. in spi. moral. lib. 2. Cap. 27. Petrus Gregorius lib. 2.

Intagmat. cap. 16. & lib. 1. parti. iuris Canonici tit. 19. ex cap. 2.
Cesar Baronius 1. 10. Annalium anno Chris. 58. num. 81. Cironi,
& Anasta. Germa. in parati. ad nostrum tit. & lib. 1. de sacrorum
immunitatibus cap. 19. & lib. 3. cap. 20. Curerius de veteri iure
Pontifi. lib. 3. cap. 15. cum seq. Thomas Sanchez lib. 2. ad præ-
cep. Decalogi cap. 37. num. 12. Couarru. lib. 4. variar. cap. 14.
Gutierrez lib. 1. canoni. quæstio. cap. 31. Menochius de ar-
bitrarijs, lib. 3. quæf. 30. Spino in speculo testamentorum, glo. 16.
num. 10. Nauarrus in manuali cap. 13. & in cap. cum
contingat de rescrip. 12. causa nullitatis Scaccia de iudicijs lib.
2. cap. 5. Brissonius in leg. Dominica C. de spectaculis Bivarius
de veteri monacha. lib. 2. cap. 12. num. 31. & 32. Noster D. Fer-
dinandus Meneses in cap. fin. de iuramento calum. num. 27. eru-
ditissimus vespertinus D. Emmanuel Gundisaldus & Fellex
lib. 2. de Confirmando Concilio Illiberitano innotis ad cano-
num 21. D. D. Franciscus Sanchez Randoli in repetitione ad text. in
cap. fin. hoc tit. Duarenus ad tit. de arbitris fol. vlti. in fine Done. lib.
24. commen. Cap. 7. Osual. ad eundem littera A. cum sequentibus.
ex sanctis PP. probat D. Aug. epif. 86. ad Cassullanum, &
epif. 119. ad Ianuarium, & aduersus Luciferanos, & de tempore
sermone 251. & 215. Iustinus Mar. apolog. 2. pro Christi. Maxi-
mus Episcopus Tauriniensis in sermo. de Pentecoste, qui inter Ambrosi
serm. est 60. D. Isidorus lib. 6. Etymolog. cap. 18. & reperit lib.
1. de officio Ecclesiastico, cap. 13. & cap. 33. & cap. 15. D. Cle-
mens lib. 7. constitu. Apost. cap. 31. & lib. 8. cap. 39. & lib. 2.
cap. 63. Innocen. 1. epif. ad Decenti. Episcopum cap. 4. Tertulia-
nus aduersus Psychicos cap. 2. & lib. de corona milit.

2 Verum hæc conclusio maximas patitur difficul-
 rates. Prima erit aduersus nostrum tex. quatenus in eo asse-
 ritur ab operibus illicitis, de quibus in eo efficitur mentio,
 homines abstinere debere: cū per se notum sit mercede, liti-
 gare, iudicare, & iurare, per se licita opera esse, aliàs si illicita
 fuissent, nec in die Dominico, nec in alio valerēt exerceri.
 Ergo in merito opera illicita nuncupantur in præsentī, &
 per consequens die in sacro sicut in alijs possunt exerceri.
 Probatur consequentia, nam actus iudiciales pertractare est

licitum cap. unico de syndico, et si in diebus festiuis lites non disceptarentur, fierent immortales, non sine magno Republicæ, & litigantium incommodo, suorumque bonorum diminutione, quod summo periculi iura intendunt obire. *sex. in cap. finem litibus de dol.* & *contu. cum alijs vulgaris*, & sic adempta litigandi libertate patrimonium diminuitur. *leg. unica, C. ut nemo inuitis*. Igitur diebus in sacris ad minus iudicium valet pertractari.

3 Et hoc adeo verum est, ut plurima iudicia exercuisse, tam Pontifices, quam Iuris consultos diebus feriatis pro certo habeamus a peritis testimonijs. & primo expendo *sex. in cap. veniens 15. de accusationibus*, ubi Canonicus Pragensis coram Alexandro 3. suum Episcopum criminaliter accusavit, asserens filium Sacerdotis esse, & in Episcopatu intrusum, plurimaque fecille contra Ecclesiam Pragensis statuta; citatus fuit per die. Episcopus ad diem Dominicum Paschatis, & non comparuit per se, sed procuratores misit, suas excusationes ut proponerent, eumque ut defenderent in causa criminali, contra decisionem *sex. in cap. tres. de procuratoribus* (quæ antinomiam soluit præceptor meus sine laude maior D. D. D. Ioannes Rodriguez Amenteros, in tract. de procurat. ex nom. 10. quibus excusationibus, & allegationibus alijs auditis, & ex confessione prædic. Canonici, silentium est impositum Canonico; quia nemo propter contumaciam, & infamiam Alexander decrevit Episcopo purgationem imponendam. En ubi ut contumax condemnatur Episcopus, quia non comparuit die Paschatis; & tamen certum est, citationem actum iudicalem esse, *leg. 1. §. 1. ff. hæc tit. leg. 1. §. 2. C. quando*, & *quarto index cap. placita 15. quest. 4.* Ergo exerceat iudicium iustus licite, & in diebus Dominicis valet agitari. Pro qua re est etiam *text. in leg. miles 11. §. sexaginta 6. ff. ad leg. Julianam de adul.* ubi marito facultas datur a Papiniano ad proponendum libellum ad alterum intra sexaginta dies viles, sed si facultatem habeat a Præside proponendi libellum diebus i. feriatis, tunc intra prædictos dies feriatis comparantur. Deinde Modellinus, in *leg. custodias 12. ff. de pu.*

publicis iudicis ait, audire posse iudicem custodias reorum feriatis in diebus, ita ut innoxios dimittat, & nocentes, qui duriores aut inaduersionem indigent, differat. Nec non Imperatores Honor. & Theodor. in leg. Provinciarum 10. C. de ferijs sanctorum, in questione latronum nullum tempus etiam Pasche, aut quadragesime esse attendendum, seu excipiendam. Si ergo tam apertis iuribus, & testimonijs aparet, iurgia & lites feriatis in diebus exerceri posse, quare in nostro text. afeueratur, ut iudicia Dominico in die non pertractentur?

4. Secundo difficilis dicitur nostri text. mens, quatenus in eo asseritur, diebus in Dominicis solum ab opere feruili cesandum esse, nam non solum dies Dominicus feriatus, & sollemnis est, verum & dies Sabbathi; quia licet dies Dominicus sollemnis, ut dies resurrectionis, & lætitiæ, in memoriam resurrectionis, & ob id ab opere feruili cesandum; ita dies Sabbathi sollemnitas, & lætitiæ est, in memoriam quod illo die quieuit Deus, postquam omnia, quæ in cælo, terra, & mari erant; creauit, Genes. cap. 2. cap. licet tam veteris 3. hoc tit. Ergo si Dominica dies, & Sabbathum quoad lætitiæ, & sollemnitatem pari parum ambulant; quare Comp. dienses PP. cesari, & in Sabbatho ab opere illicito non decernunt? Nec difficultatem efugies, si dicas lege veteri Sabbathi diem demandatum fuisse, & ab ipso Deo Genes. cap. 2. Exo. cap. 16. 20. 21. & 23. Leui. cap. 19. & Sabbathi Synagoga ex præcepto cæremionali obseruabat ut festiua Ezech. cap. 20. Deuth. cap. 5. qui quidem Sabbathi dies feriati, tanquam præcepto cæremionali instituti, cesantur, cap. translatio 3. de Constit. cap. unico de purifica. post partum. Quæ solutio facillimo negotio impugnatur, quia tam legis veteris, quam noui testamenti pagina festibus, & sollemnis est dies Sabbathi, quæ ferè sunt verba text. in cap. licet tam veteris 3. hoc tit. qui dies in requiem humanam deputatus, & in honorem Altissimi Matæatis. Deinde decretum extat in C. 10. 8. sextæ Synodus in Trullo versiculo conueniendum est, etiam in lege noua gratè Sabbathi diem ut feriatum, & so-

solemnem obseruandū esse, cum eo in die omnes christiani cum luminariis, & oblationibus ad Missam solemniter accedere debeant. Palam quidem est apud Egyptios non solum Dominicam diem, sed & Sabbathum fuisse solemnes, cum eius rei apud Casianum extant perspicua testimonia, nam lib. 2. cap. 6. in die vero Sabbathi, ait, vel Dominico, utrasque lectiones noui testamenti de nouo recitant, & lib. 3. cap. 2. nulla apud eos per diem publica solemnitas absque die Sabbathi, vel Dominica celebratur, & cap. 9. redit rationem, & cap. ult. Sabbathum, & Dominicam feriata tempora nuncupat. Cui concinit Socrates lib. 6. histo. cap. 8. cum festis, Inquit, cuiuslibet hebdomadae occurrant videlicet Sabbathum, & dies Dominicus in quibus conuentus in Ecclesia fieri solent & c. Et Palladius in Lausiacum cap. 7. de Monachis Nitric prope Alexandriam commorantibus agens, ait, veniunt ad Ecclesiam Sabbathosolum, & Dominico. Ex quibus facile conuincitur aduc in lege gratiæ Sabbathum diem solemnem, & festiuium esse, & æqualem Dominico.

5. Amplius æqualitas horum dierum post aduentum Christi aperte deprimitur ex Cano. 65. Apосто. cuius hæc sunt verba, si quis Dominicum diem, aut Sabbathum non solo dempto ieiunare deprehendatur, deponitur; si Laycus, a communione deicitur, ex quibus verbis constat diem Dominicum Sabbathi diei æquiparari: Hinc omnis Ecclesia Orientalis Sabbathis (maiori excepto) à ieiunio abstinerebat, qua de re extat testimonium Sancti Ignatii epistol. 8. ad Philipenses, idem decrevere PP. Trullani in sexta synodo can. 55. & Athenenses in cano. 12. relato in cap. placuit 9. de consecra. dis. 3. placuit (aiunt PP.) ut omnes Ecclesie filij, exceptis diebus Dominicis in quadragesima etiam die Sabbathi Sacerdotali oratione, discretionis communionem ieiunent, & huius diei solemnitas præcepta est Clemente Papa, lib. 7. const. Aposto. cap. 24. data scribit Sabbathum, & Dominicum diem festum agimus; quia illud condite nature monumentum, hic resurrectionis; & lib. 8. cap. 39. ibi: operentur serui quinque dies, in Sabbatho, & Dominico die quiescant in Ecclesia propter doctrinam pietatis, Sab-

hathans enim diximus creationis habere rationem, Dominicum resurrectionis, sed in vita S. Onuphri legimus, interrogantē Paphnutio: Pater benigne die Dominico, vel Sabbatho communionem percipiebas ab aliquo? respondisse, unni die Dominico, vel Sabbatho Angelum Domini paratum inuenio, Sacrosanctum corpus, & Sanguinem Christi deferentem, de cuius manu michi preciosissima donantur munera. Quā ob causam inuenimus Inniuitū ieiunium in die Dominico, etiam si concurrat cum eo vigilia in honorem alicuius Sancti ab Ecclesia statuta cap. 1. de obserua. ieiunio. nec quadragesima admittitur eo in die cap. quadragesima 16. de consecra. dis. 3. cap. placuit 9. cap. ieiunium 14. cap. ne quis ieiunet de consecr. dis. 3. Ex quibus de promitur æqualitas horum dierum quo ad solemnitatem, & eius ratio. Ergo immemores solemnitatis Sabbathi PP. Concilij decreuerunt in Dominico solum esse feriandum.

6 Verum his difficultatibus minime refragantibus, ut nostri tex. mentem verissimam esse ostendamus, plurimum que iurium difficultates remoueamus, statuo (omissa diffinitione feriae quam tradit, Petrus Gregorius lib. 1. partitio. iuris Cano. tit. 19. cap. 1. & multiplici diuisione de quibus idem Petrus Greg. lib. 2. sintag. iur. Cap. 16. Guterius de veteri iure pontifi. lib. 3. cap. 15. cum aliquibus seq.) ferias seu festiuos dies quosdam sacros, & à Deo mandatos esse, ut Sabbathum Gene. cap. 2. Exo. cap. 16. 20. & 23. Leuit. cap. 19. cum alijs, & alia veteris testamenti festa per Moysen promulgata, ut Paschæ festum, seu Phase Exo. cap. 12. 13. 23. & 24. Leuit. 23. Num. 9. & 28. Deuthe. cap. 16. festum, & solemnitatis Tabernaculorum post frugum congregationem Exo. cap. 23. & festum septem dierum Leuit. 23. Esdra 8. Deuthe. cap. 16. dictum, & festum Scenophagiæ Mensis Caseu 2. Machs. cap. 1. D. Ioannes Euang. cap. 7. festum & Neomedie in principio Mensium Iudeorum Num. 28. Ezech. cap. 45. Quæ festa confirmata, & aucta fuere per Iesum Christum verum legislatorem. Deinde alia per suam Sanctam Ecclesiam constituta in cap. pronunciandum 1. de consecra.

dis. 3. in nostro tex. in cap. 2. 3. & sin. hoc tit. in cap. quæ sunt in 4. §. fin. de V. S. in cap. 1. de reliquijs, & venen. S. aucto. & in alijs iuribus traditis, & explicatis à Petro Greg. dic. lib. 1. parti. cap. 2. lit. F.

7. Inter quæ festa ab Ecclesia statuta dies Dominicus est, de quo mentio efficitur in nostro tex. & in alijs: quem diem Solis gentes olim vocabant, & Imperatores Constantinus in leg. omnes iudices 3. & Valentinus Theod. & Arch. d. in leg. omnes dies 7. C. de ferijs; Iudei primam Sabbathi, quod prima esset post Sabbathum; Christiani vero diem Domini, seu Dominicum; Divus August. epist. 86. ad Cassulanum; quia eo die Christus Dominus à mortuis surrexit; Iustinus Martir in 2. Apolog. pro Christianis. Solis putem diem, inquit. Cùm muneret ceteros, & concursus facimus: quandoquidem primus hic est dies, quo Deus caligine dispulsa orbem condidit, Iesus Christus leuator & flexer eodem die à mortuis excitatus: nam eo die qui Saturni diem sequitur, qui quidem solis est dies, Apollenas suas, & discipulos, quibus conspicuum se exhibuit; Maximus Episcopus Taurinensis in Sermone de Pentecoste, qui inter Ambrosij Sermones lett. 60. Di. August. epist. 119. ad Ianuarium cap. 13. & repetit. libr. 22. de Civitate Dei cap. 21. ibi; dies Dominicus non ludæis, sed Christianis resurrectione Dei declaratus est, & ex illis habere cepit festivitatem suam. D. Isidor. lib. 6. Etimolog. cap. 18. & repetit. libr. 1. de officio Ecclesiast. cap. 13. Huius appellationis institutio, si à capite aceranda est, ab Apostolorum temporibus originem duxit Apocalip. cap. 20. ibi; sui in Spiritu Dominicæ die, D. Clemen. lib. 7. Consti. Aposto. cap. 31. die resurrectioni Domini dicto, Dominicum diei nomen. Innocen. 1. in epist. ad Decentium Episcopum. Quia de causa primi Christiani eo die stantes orabant, non vero poplitea stabant. D. August. dic. epist. 119. Hiero. adve. sus. Lucifera. Isidorus de officio Eccles. cap. 33. de quo plura aliqua idicauimus: fuerunt, & alia insignia beneficia, quibus hunc diem Deus ab Orbe condito condecorauit, quem mire D. Leo Pontifex conglut. epist. 1. ad Discordem Episcopum Alexandri. cap. 1. tanti, inquit, diuinarum dispensationum mysterijs, & condecorata, ut quidquid est à Domino insignitus in iur.

eurum, in huius diei dignitatem sit gestum, in hac mundus sumptis exordium, in hac per resurrectionem Christi, & mors interitum, & vita accepit initium, in hac Apostoli à Domino predicandi omnibus gentibus Euangelij tubam sumunt, & inferendum vniuerso mundo Sacramentum regenerationis accipiunt, in hac sicut Beatus Euangelista refertur, congregatis in vnum discipulis ianuis clausis, cum ad eos Dominus introisset, inslauit, & dixit, accipite Spiritum Sanctum &c. in hac denique promissus à Domino Apostolis Spiritus Sanctus aduenit, & cœlesti quadam regula insinuatum, & traditum nouerimus, in illa die celebranda, nobis esse mysteria Sacerdotalium benedictionum, in quo colata sunt omnia dona gratiarum, eadem Iudorus vbi supra cap. 15. Conci. Mathis. secundum cano. 1.

8 Deinde Dominicam diem feriatam esse, quia Innocent. 1. epist. 1. ad Decentium Episcopum cap. 4. huius diei originem repetens ab Apostolis, illos in gratiam resurrectionis festiuitatem esse voluisse, scriuit, & quia Dominicam diem non minus celebre esse voluerunt Apostoli apud Christianos, quam Moyses Sabbatham apud Iudæos, D. Clem. lib. 8. cons. Aposto. cap. 39. D. August. de tempore sermo. 251. adque id eodem n. gloriam Iudaici Sabbathismi in Dominicam translatam, & quod ipsi in figura nos in veritate celebramus. Quia in die fideles in propria Parochia Missæ Parochiali intersunt, & in primis Ecclesiæ seculis Dominicis in diebus conuentus in propria Ecclesia valde commendabatur, non solum vt Missarum solemnibus, verum vt Diuinis officijs, stationibus, processionibus, Parochi concionibus, & alijs officijs, que in alijs festiuitatibus, omittentur adessent. D. Clem. lib. 2. cons. Apost. cap. 36. ibi: Die Dominici diligentius conuenire laudem Deo lutari, qui per Iesum cuncta condidit, & illum ad nos misit, & à mortuis excitauit. Nam quis excusationem a ferre potest Deo, qui in hoc die non conuenit ad audiendam salutarem de resurrectione sermonem, in quo tres orationes sanctes concepinus in memoriam illius, qui resurrexit tertio die Proprietarum lectio habetur, & Euangelij predicatio, & sacrificij oblatio, et que dispensatio: quibus verbis aperta est modus celebrandi Dominicam diem, Conci. Constantinop. 6. cano. 8. diei Dominici tanta debet esse obseruancia, vt præter Oratices, & Miss-

Missarum solemnia, & ea quæ ad vesendum pertinent, nichil fiat, Synodus Trulla. cap. 19. & 81. Foroiub. sub Carolo, & Pipino, cap. 13. Concil. Emeriten. cano. 19. Concil. Agath. cano. 21. relatum in cap. si quis 35. de consecra. dist. 1. & cano. 63. Triburi. cano. 35. Machis. secundum cano. 1. Illiberitanum cano. 21.

9. Non solum Ecclesia imperare valet dies sacros ut Dominicum, & alios, verum, & Episcopi hanc auctoritatem, & potestatem obtinent in suis diocæsisibus, pro ut utilitas, & necessitas illis iudicet. *cap. 1. de consecra. dist. 3. cap. conquestus fin. hoc tit. Sed in eorum constitutione adhibetur populus, ne ipsam multis ferijs oneret, nam legitur apud Dionem Casium lib. 60. Claudium Casarem 4. consulatum multas festas abrogasse, quod maior anni pars his absumentur, non sine magno Reipublice detrimento. Nec illud erit omittendum transgressionem diei Dominici, & aliorum ab Ecclesia imperatorum penam mereri; quemadmodum colligens ligna Sabbatho, fuit Dei iudicio lapidatus Num. 15. sex diebus facietis opus, septimus dies erit vobis sanctus; quod fecerit opus in eo occidetur, & Hierem. cap. 17. ibi si non audieritis me, & sacrificetis diem Sabbathi, & ne portetis onus, & ne imperatis per portas Hierusalem in die Sabbathi, succendam ignem in portas eius, & devoravit domos Hierusalem: Imperatores Leo, & Anthemius in leg. fin. C. de feriis imponunt transgressoribus feriarum, quæ præscriptæ ibi sunt, amissionem militiæ, & bonorum seu patrimonij præscriptionem: tolet & Ecclesia penam imponere transgressoribus, & non obedientibus mandatis eius. Quæ de extat testimonium in Concil. Illiberitano can. 21. vbi PP. Concil. penam imponunt non accedentibus per tres Dominicæ ad Ecclesiam: scilicet, ut tanto tempore abstinere, ut correcti videantur, vbi videndus iam laudatus, D. Emmanuel Gundisalvus in notis, cap. 42.*

10. Aduè in nostro sex non solum præscribitur observatio diei Dominici, eiusque solemnitas attenditur, imo & statuitur tempus in quo ab opere cessandum tali in die, nempe à Vespera usque in Vesperam, quod etiam præstat in cap. quoniam 2. hoc tit. cap. 1. de consecra. dist. 3. cap.

cap. quod à Patribus 75. dis. *Levi. cap. 25. Convent. lib. 1. var. cap. 19. num. 9.* & hoc est intelligendum quantum pertinet ad solutionem laboris ab operibus, quorum vacatio datur, non quantum pertinet ad diei definitionem, qui incipit à media nocte, usque ad aliam mediam noctem subsequente. *Paulus in leg. n. r. 3. ff. de ferijs*, ita ut quidquid actum fuerit in his viginet quatuor horis, perinde est, acsi in iuavis hora lucis actum esset, *cap. quod à Patribus 37. dis. gl. in cap. 1. de consecra. dis. 3. verbo vsque ad vesperam.* Verum quomodo nunc, & quatenus coli debeant feriae, consuetudo erit inspicienda *dic. cap. quoniam 2. hoc tit.* Invenit autem onus Parochis præiudicandi populo singulari diebus Dominicis, quæ sunt feriæ hebdomadæ celebrandæ, *dic. cap. 1. de consecra. dis. 3.*

II. Ceterum quamvis PP. Conclij Compendien-
 sis solum decrevere in diebus Dominicis faciendum, seu ce-
 sandum ab omni opere servili, tamen eorum constitutio est
 extendenda ad alios dies sacros, & solemnes statutos ab
 Ecclesia *in cap. pronuntiandum 1. de consecra. dis. 3. & in alijs su-
 prænum. 6. traditis*, in quibus ab opere illicito cessandum
cap. fin. hoc tit. leg. omnes dies 7. C. de ferijs Exo. cap. 23. Num. 15
 adeo ut his in ferijs iudicia etiam ex consensu partium non
 valeant agitari *dic. cap. fin. cap. 1. 2. & 3. 15. q. 4. leg. si feriat is 6.
 C. de ferijs.* Ethnici quoque id ipsum observabant in suis fe-
 rijs, & per præconem nuntiabantur, ut à litibus & iurgijs ab-
 stinerent, *Cicero lib. 1. de divinatione, & lib. 2. de legibus memi-
 nit legis duodecim tabularum. ferijs iurgia amovento, Oul-
 dius 1. factorum.*

*Lite vacent aures: in saraque prorinus absint.
 Iurgia, difert opus livida longa tuum.*
 Ita solebant præcones ante Flamines ire, qui iuberent
 ferijs publicijs homines ab opere abstinere, ne ille
 poluerentur, siquid in illis operis fieret, ut ait *Festus
 lib. 4. verbo proclamitatores Macrobius lib. 1. Saturna. cap.
 16.* Idem observabit Numa Pompilius secundus Roma-
 norum Rex, & alia refert *Plutarchus in vita Nume.* Verum in
 ferijs rusticis, de quibus mentio fit *in cap. fin. hoc tit. & in alijs*

ex consensu partium licet iudicia exercere *leg. v. § 12. leg. f. feriatis 6. ff. hoc tit.* nam cum principaliter in laborem partium sint inductæ, ideo talis labor potest renouari, quantum secundo ob publicam utilitatem: cæterum prohibitio sacrarum feriarum respicit principaliter publicum laborem hoc est Dei Optimi Maximi Cultum, ideo priuatorum pacto non remittitur *cap. si diligenti de foro comp. leg. ius publicum 38. ff. de pactis.*

12. Verum pro necessitate ab opere feruili non cessare diebus in Dominicis, certum est, licere. Exemplum inuenimus apud *Mathe. cap. 12. Marcum 2. Lucam 6* ubi excusantur discipuli tempore famis euellentes spicas in Sabbatho, adque in *cap. 3. hoc tit.* permissum ab Alexandro 3. est, Halecia capere etiam diebus Dominicis, & feriatis, exceptis maioribus & solemnibus (est enim Halecia genus pilcis certis in diebus solum aparens, ut notat *glor. in dic. cap. 3. verbo Halecia*) ita ut post capturam factam portio eius proximioribus Ecclesijs, & pauperibus distribuatur. quam exceptionem ad omnia opera rustica, quæ ex mora periculum patiuntur, extendit Constantinus in *leg. omnes iudices 3. C. de ferijs, Virgilius, lib. 1. georg.*

Quippe etiam festis quædam exercere diebus
Fas, & iurassunt &c.

Rationemque redit Constantinus, ne occasione momenti pereat commoditas celesti provisione concessa, & etiam si actio peritura sit tempore metuum, vel vindemiarum, vel res ipsa, datur iudicium, exempla habemus in *leg. 1. 2. & 3. ff. de ferijs*; aut res celeritatem dei daret, licet officium iudicis, ut in damni infecti causa, & noui operis nuntiatione *leg. 1. de damno inf. c.* In lumina quod non euicium lege, necessitas facit licitum *cap. quod non est licitum de reg. iuris, cap. 2. de ieru. ieiuni.* pugnatur in necessitate, & in sacris diebus *cap. si nulla 15. 25. q. 8. tit. primo. c. 2. de immu. Eccles. 2.* Idque ediderunt experientia faciendum esse Machabæi, primum ob id victi, quod non iugiter possent *Matth. cap. 2.* & Dion Calsius *lib. 37. hist. Romana* scribit, postmodum templum Hierosolymitanum ex igne, quod die Sabbathi non fuerat adhibella, claudere. Christus quoque

de hac necessitatis excusatione admonet Iudæos, dum *Luca*, cap. 3. ait, *Hypocrite nonne unusquisque vestrum seluit Sabbatho equum suum, aut asinum à præsepio; & non dicit adaquare &c.* ad que idèò omnia, quæ pertinent ad salutem hominis, actionem habent à Deo dispensabilem in necessitate; cum Sabbatham propter hominem etiam factum est, non homo propter Sabbatham *Marci 2. vers. 27.*

13. Non solum pro necessitate non vocare à laboribus permittitur, verum & pro pace & tranquillitate, cum tractatio de litibus subortis admittitur à Leone, & Ariad: in leg. fin. C. de ferijs; & Honorius 3. in cap. significauerunt fin. de iudicij præcepit, sententiam executioni mandari, non obstante exceptione à parte opposita vindictiarum. Deinde, vel si pietas suadet, quæ sunt verba *rex in cap. conquestus fin. hoc tit.* pietatis enim opera non solum non prohibita, verum & iusta *dic. cap. fin.* & licet beneficere, & animam saluam facere in Sabbatho *Match: 12. vers. 27. Luca cap. 6. cecedit Prosper dum ait lib. Epigram.*

Non recte seruat legalia Sabbatho cultu

Qui pietatis opus credit in his vetium.

Sūma ratio actus, quæ pro religione facit, leg. sunt personæ de religiosis, & sumpti. func. ad pietatē videtur pertinere nō nūm. i. tio, & datio libertatis, quæ permittitur diebus in sacris *leg. de ferijs*, & ex cōmunicationis absolutio, vt ait *Summa Rosella verbo feria n. 21.* Sic studere diebus Dominicis, post impensam operam cultui Diuino, non est prohibitum, pertinet enim hōc ad vtilitatem publicam *cap. fin. de Magistris*, & vt otium indignum hominibus euitetur *cap. nunquam 33. de consecra. dis. 5.*

14. His nisi in casibus, & alijs similibus, traditis in leg. 2. ff. hoc tit. nunquam licuisse diebus in sacris aliquod opus illicitum exercere; quare prohibentur, & damnantur in festis saltationes, turpia cantica, theatrales ludi, & spectacula *cap. irreligiosa 2. de consecra. dis. 3. cap. qui die solenni 46. de consecra. dis. 1. vbi à PP. Concili. Carrag. 4. imponitur pœna ex cōmunicationis in eantes ad spectacula sic in sacro, prætermisso solemni Ecclesiæ conuentu, id ipsum inhi-*

in leg. fin. C. de ferijs à Imperatoribus Leone, & Anthemio; hinc & prohibentur comellationes intemperatae, quae pernicioso exemplo sunt diebus festiuis cap. *comestrationes* 1. 4. 4. *dis. cap. denique* 4. *dis. cap. Ecclesia princeps* 3. *dis. facit D. Ambros.* 10. 4. *lib. de Elia* cap. 17. & *Hiero. epif. ad Eustochium*, valde absurdum, ait, *nimia saturitate velle honorare Martyrem, quem scias Deo placuisse ieiunij.* Cæterum epulari, & gaudere diebus feriatis, honestate seruata, & cum Dei timore, & honore, non est improbatum, imò & laudatum, vt legimus *lib. 2. Esdra.* cap. 8. *ver. 10. cum seq.*

15 His sic in medium constitutis, iam fuit ratio decisiuua nostri tex. Conueniens enim fuit, vt feria sacra, & dies solemnes imponerentur iure naturali & diuino, ex eo quod omnes homines tenemur per actus externos Deum colere, 1. *veluti* 2. *ff. de insti.* & *in. cum alijs Suarez de religione* 1. *ro. trac. 2. lib. 1. cap. 1.* & 2. in quibus diebus ab omni opere seruili cesandum, vt in illis deuitum honorem, & cultum illi exhibeant, iuxta illud *Psal. 45. vscate & videre quoniam ego sum Deus*, animusque laboribus terrestribus intermissis ad maiora, & coelestia consideranda raperetur, & Deum agnoscat, veneretur, & placeat; docuit id exemplo primum Deus cum per sex dies vniuersa, quae caelo, mari, & terra continentur, creauit, requieuit die septimo *Gen. cap. 2.* Deinde summa Dei fuit prouidentia, dies quosdam ab opere consueto quietos constituere, vt homines recrearentur in ipsis, ne in via deficerent laboris, indicat *Plato lib. 2. de legibus Seneca lib. 2. de tranquillitate vitæ.* Ideo merito PP. Conci. Comp. in nostro tex. decreuere die in Dominico à vespera vsque in vesperam cesandum ab omni opere seruili, & illicito; adeo vt nec mercatum, nundinas & alias negotiationes eo in die exercere, & celebrare sit licitum, ne à cultu Diuino, & contemplatione animi reuocent, & quia inter contrahentes frequenter peccatum committitur cap. *qualitas* 2. *de penit. & dis. g.* cum naturaliter sint homines propen i ad se in ita odecipiendos *leg. in causa* 16. *g. idem Pomponias ff. de minoribus leg. 22. g. fin. g. lucati.* Eadem ratione strepi-

2

pitus iudiciales prohibentur die in Dominico, & quia ex illis labores, inimicitie & calumnie nascuntur, ex quibus animus inquietus, & vagus reditur cap. vni. de Syndico cap. i. de restitutione spolia. lib. 5. nec interest an iudicium sit civile vel criminale cap. fin. hoc tit. cap. i. cap. placita 15. q. 4. leg. 1. §. 1. leg. si feriatas 6. ff. de ferijs, leg. secunda in fine leg. vlt. C. code. tit.

16 Nec obstant rationes dubitandi supra traditz: non prima quatenus dicebamus in ea, opera, quorum mentio efficitur nostro tex. non debere prohiberi diebus in sacris, vt illicita; quæ si essent, nec in alijs diebus valerent exerceri. Cui considerationi fit satis, si dicamus, opera feruilia prohibita, non ex eo quod per se illicita sint, sed ob reuerentiam Deo diuitam, ne ab eius cultu, & contemplatione animum reuocent his in diebus: Eadem ratione iudicia prohibentur, quamuis sint licita per se ex tex. in cap. vnico de Syndico notat Ioannes Gutierrez lib. 1. cano. questi. cap. 32. num. 9. Couar. dic. cap. 28. Nec ex cessatione litium in ferijs, immortales reduntur; quia alij plures dies supersunt, in quibus agitari, & finem accipere possunt, & quamuis aliquo modo prorogentur, religioni prius est prospiciendum, leg. sunt persone de religiosis, & sumpti. fune. Nec patrimonium minuitur; uiquidem si causa, & necessitas urgeat, iam diximus rigorem nostri præcepti relaxari Osual. ad Done. die. lib. 24. commen. Cap. 7. litt. C.

17 Nec obstat augmentum rationis dubitandi deducum ex tex. in cap. veniens 15. de accusatio. ex quo deduximus citationem valere fieri ad diem feriatum. Quia dicendum est, eo in iure citatio non fuit facta, vt in die feriato reus respondeat, quia tunc non valeret, Cap. vlti. hoc tit. leg. si feriatas C. de ferijs, sed tantum, vt compareat, & die subsequenti respondeat, in causaque procedatur: & sic citatio facta, vt in die feriato respondeat, non tenet, vt compareat, valet; quemadmodum valet citatio facta sub hac forma, vt ad diem feriatum compareat, iuxta quam doctrinam intelligendus est tex. in cap. cum dilecti de dolo, & contu. cap. fin. de dilationibus cap. quoniam de in integ. resitu. notat gl. indic. cap. veniens

C

ver.

verbo propter contumaciam Panor. ibidem num. 5. Anast. Germon. lib. 2. de sacro. immuni. cap. 18. & lib. 3. cap. 20. Vantius de nullitatibus ex def. etu cit. num 46. ver. idem dicitur de excusatione, Salgado de regia protec. p. 2. cap. 13. num. 99.

18 Non obstat tex. in leg. miles 11. §. sexaginta ad legem Iul. de adul. vbi marito permittitur proponere libellum adulterij contra mulierem feriatis in diebus. Quo in casu dicendum est, oblationem libelli de adulterio illud operari, non vt acusatio eo in die prosequi valeat, sed solum vt interrumpat prescriptionem contra sexaginta dies, quibus prætermisiss maritus vti extraneus admittitur, leg. iure mariti 6. C. ad legem Iul. de adul. & mirum non est indic. §. sexaginta libellum adulterij admittatur in die feriato, cum vicem actus iudicialis non obtineat, Anast. Germon. dic. lib. 3. de sacro. immuni. cap. 20. num. 34. cum seq. Quo pacto intelligendus est tex. in leg. 1. C. de ferijs, vbi admittitur libellus appellationis, & proponitur feriato in die, & tamen dubium non est appellationem actum iudicalem esse, cum sit de iudice inferiori ad maiorem prouocatio, cap. non solum cum alijs de appella. lib. 6. nec id alia ratione procedit, nisi quia ibi appellatio non propponitur, vt in die feriato prosequatur, sed vt dies continui à die sententiæ computandi interrumpantur, ne ab aduersario præscribantur. Quare ergo dies continui appellationis sint, cum in leg. 1. §. dies autem istos 7. ff. quando appellandum sit ab Vlpiano vtiles vocentur? quia dicendum est, tunc vtiles dicuntur, cum facultas ad eundem iudicem non est, vt indic. leg. 1. §. 7. & continui tunc, cum non per iudicem, sed per partem stetit quominus appellare non potuisset.

19 Non obstat tex. in leg. Custodias 12. de publicijs iudi. vbi custodia Latronum in diebus feriatis exerceri, & audiiri potest. Cui iuri respondendum, id admissum esse, quia custodia cognitio non solum pro tribunali, sed de plano fit, leg. vnus 18. §. fin. ff. de questionibus, & quia ex tali cognitione multorum salus, & incolumitas procuratur. Quo modo intelligitur tex. in leg. Diuus 9. ff. de ferijs. Nec obstat

lex. in leg. *Prouinciarum* 10. C. de ferijs. vbi Paschali in die qua illi latronum peragitur, quod tamna ratione Imperatores iusserunt, ne diferatur sceleratorum prodicio, quæ per latronum tormenta quaerenda est.

20 Tandem non obstat secunda dubitandi ratio, dicebamus enim in ea etiam in die Sabbathi esse feriandum sicut in Dominico, tam ex lege veteri, quam ex noui testamenti pagina, ex cap. *licet tam veteri* 3. hoc tit. Cui difficultati, vt satisfaciamus, supponendum est, præceptum festorum obseruandorum, partim esse ceremoniale, partim morale, ceremoniali præcepto dies Sabbathi veteri lege obseruabatur, & morali, quatenus natura ipsa suadet Deum colere. Sic lex Diuina veteris testamenti quoad ceremoniale præceptum diæ septimam deputauit cultui diuino, & quieti; quo ad morale tempus aliquod arbitrio Pontificum diffiniendum significat sub septime diæ nomine; & licet ceremoniale cesauerit per aduentum Cæcili, cap. *vni. de purific. post partum* cap. *transito de Constitutio* morale non cesauit, imo lege Evangelica comprobatur; adque ideo dies septimus sacer, & feriarus est lege noui testamenti, quo ad moralem significationem, quæ nusquam cesauit, nec cesat. Quo pacto PP. Concilij Triburi. *indie. cap. 3.* decreuerunt, diem septimam, tam lege veteri, quam noui testamenti pagina ad quietem conlliutã esse *Conarru. lib. 4. varia. cap. 19. num. 4.*

21 Amplius non obstat cap. 8. *sextæ Synodi in Trullo*, ex quo asseuerabamus aduc in lege gratiæ Sabbathi diem solemnem, siquidem cum luminarijs, & oblationibus omnes fideles ad Millarum solemniam eo in die accedere teneri. Quæ vt nodum diloluamus, obseruandum est, bis sextam Synodum congregatam fuisse, primo sub Constantino Imperatore secundo sub Iuliano eius filio, in qua nulli Canones fuerunt constituti, sed tantum ei fuerunt accumulati centum, & duo inter quos in fuit illæ Octauus Canon, & cū sexta Synodus in Trullo Regio Palatio absq; vilo Pōtificis legato, & sine eius authoritate fuisset congregata, nullo modo vniuersalis dici potest, de qua inuualidatione sextæ Synodi extat mentio in cap.

cap. quoniam 7. 16. *dis.* quare Canonēs, qui Romanæ Ecclesiæ contrarij sunt, nec admissi; inter quos fuit *tex. indic. cap. 8. & tex. in Cano. 52. sexta Synodi.* Nec prædic. obstat *cap. sextam Synodum 5. 16. dis.* ubi Pontificis Adriani auctoritate sexta Synodus cum omnibus suis capitibus accipitur; quia in primo, & secundo Vaticanis legitur septimam Synodum, ita *glo. indic. cap. 5. & ita interpretandus tex. in cap. sextam Synodum 39. de consecra. dis. 3.*

22 Nec quidquam facit augmentum rationis dubitandi deductum *ex Cano. 65. Apostol. & ex alijs iuribus, & auctoritatibus supra num. 5. alatis, ex quibus deducebamus æqualitatem quo ad solemnitatem, & lætitiā Sabbathi, & Domini diei, siquidem ieiunium utroque in die in hiberetur prædic. in testimonijs.* Quæ in difficultate enodanda Grañs in *paraphrasi ad nostrum tit. num. 11. exclamavit, nixus auctoritate, Baronij anno Christi 162. num. 15. Severini Vinij ad Cano. Apostolorum cano. 65. Belarmi. tom. 3. controversiarum, lib. 2. de bonis operibus cap. 8. verba illa indic. Cano. 65. ibi: vel Sabbatho supposita & inserta à Græcis postea horibus: tum quia Canon Apostolorum à Piphano citatur. illa in parte tum quia Sancta Romana Ecclesia ex auctoritate Petri, & Pauli Sabbathi ieiunium suscepit, ut constat *ex ep. s. 119. Divi Augus. rescripta ad Ianuariam cap. 13. & ex ep. s. 85. ad Casullanum & ex D. Isidor. lib. 1. de officij cap. 24. T. omnis Vualensis de Sacramentalibus tit. 16. cap. 140. qui conatur probare festivitatem diei Domini ab Apostolis fuisse institutam, ita Terrulli. adversus gentes cap. 16. & alij plures congesti à Couarru. dic. lib. 4. variar. cap. 19. num. 6. & constat ex Innocen. 1. ep. s. 1. ad Decentium cap. 4. relato in cap. Sabbatho 13. de consecrati. dis. 3. Cetera vero iura intelligenda esse existimavit (& recte) de consuetudine Orientalis Ecclesiæ ieiunium exeerantis in Sabbathis, majori excepto; non Iudaico ritu, aut Ebionorum, qui Eusebio teste *lib. 3. histo. cap. 21. eque Sabbathum & Dominicum celebrabant, contra quos extat Canon 29. Concilij Laodiceni, & decretum Gregorij Magni lib. 11. registro. ep. s. 1. sed quo impudenter damnaret Manichæos, & alios, qui***

qui Sabbathis ieiunabant in detestationem Dei Iudeorum, ne fieri viderentur quod ipse fecit, id est quiescere, & festum agere. Quo facto Catholici Orientales profitebantur vnum eundemque Deum esse, qui mundum condiderat, Sabbatho ab opere quiescens, & mundum morte redemerat, Dominico in die à mortuis resurgens.

23 Quæ solutio quoad intellectum solum predic. Canonis 65. Apostolorum, quia emendat prædic. Canonem, relata est: itaque dicendum prædictum Canonem in initio nascentis Ecclesiæ quo ad Sabbathi ieiunium viguisse: Cuius diei postea solemnitas Apostolica proculdubio auctoritate fuit intermissa Euangelij Luce corruscante; quæ intermissio summa ratione nititur, nam sicut Domino congaudendum resurgenti, ita & iacenti in sepulchro condolendum, id ipsum nos docet *Innocen. Papa episc. 1. ad Decentium cap. 4. relatus in cap. Sabbatho 13. de consecra. dist. 3. ibi nam si diem Dominicum ob venerabilem resurrectionem Domini Iesu Christi celebramus, verum etiam per singulos circulos hebdomadarum ipsius Dei imaginem frequentamus, ac sexta feria propter passionem Domini ieiunamus, Sabbathum prætermittere non debemus; quoniam inter iustitiam & lætitiæ temporis illius videtur inclusum.* Quæ ratione moti Apostoli ieiunium admitterunt in Sabbatho, suo quoque facto prædictum Canonem derogarunt, & Ecclesiam non obseruare demandarunt, cum ipsi feria sexta & septima ieiunassent, hisque in diebus in mœrore fuissent, ut ait *Innocen. indic. cap. Sabbatho. ibi, nam. utique constat* (prosequens superiora verba) *Apostolos biduo isto, & in mœrore fuisse, & propter metum Iudeorum se oculuisse. Quod utique non dubium est, in tantum eos ieiunasse biduo memorato, ut traditio Ecclesiæ habet, istud biduo Sacramenta penitus non celebrari: quid apertius? & pro hoc intellecto faciunt auctoritates superiori numero traditæ.*

24 Quo Apostolorum exemplo Romana, & Hispana Ecclesia solum Dominicum diem gaudijs reservavit, Sabbathum vero ieiunio mœstiter colebat, ex *dic. cap. Sabbatho Can. Arelatense 4. Cano. 2. Gerundi. cano. 3. Casaraug. cano.*

3. *Bracha. cano. 4. Agath. cano. 12. Savaus ad Sydonium lib. 1. epif. 2. verbo Luxu Sabbathario, Ambianus ad Tertulli. cap. 15. ubi serva. 2. Gazus ad Cassianum lib. 3. cap. 9. Cuius rei D. Hiero. egregiam præbuit testimonium epif. 28. ad Lucium Beticum in hæc verba, de Sabbatho quid queris utrum ieiunandum sit; & de Eucharistia, an accipienda quotidie, quod Romane Ecclesie, & Hispanæ observare perhibentur; scripsit quidem & Hypolitus vir discretissimus, & carptim diuersi scriptores de varijs actionibus edidere: sed ego illud tibi euius admonendum puto, traditiones Ecclesiasticas, præsertim quæ fidei non officiant, ita observandas, ut à maioribus tradite sunt &c. Sed quia Apostolicus primitiue Ecclesie spiritus, ut litteris mandatus indic. cano. 65. apertus est, non autem tam apertum Apostolos biduo memorato ieiunasse; ideo ego D. Hieronymi, alijsque in ætatibus homines perplexos, & dubios de obseruatione ieiunij in Sabbatho fuisse in Ecclesia Romana, & Hispana: & ut certos redderet de veritate suo æuo D. Hieron. superius testimonium edidit, idem respondit ad Ianuarium epist. 118. in qua dubitate fuit, & Ambrosius, Monicæ dicens, cum Romam venio, ieiuno Sabbatho, cum hic sum (id est Mediolani) non ieiuno, & crebatunt rex. in cap. illa 11. 12. dif.*

25 Sed acriter obstat Concilium Illiberitanum in Hispania celebratum circa Silbelli Pontificis tempora can. 26. Ibi, errorem placuit corrigi, ut omni Sabbathi die ieiunium superpositionem celebremus, ex quibus verbis aparet in Hispania fuisse prohibitum ieiunium in Sabbatho: ergo in Hispana Ecclesia ex traditione Apostolorum ieiunium in Sabbatho non fuisse admissum, contra nuper dicta. Cui nodo ut responsum præbeam, sciendum est, ex diuersa consuetudine Orientalis, & Occidentalis Ecclesie oriri, ut plures Ecclesie Africæ Orientali adhererint. Tertullii, ad Psychicos cap. 15. D. August. epist. 88 alię verò Romanam sequerentur, inter quas fuit Hispana, ut constat ex predic. cano. 26. & ex Conci. Gerundi. Cesarangus. & ex alijs supranatis. Caterum cum Hispania per Arabes Mahometano, per 700. & amplius annos crudelissimis bellis operata fuisset, all mirum in penuria tot temporum contraria

consuetudo inducta sit, vt refert *Alphonsus Ciaconius in trac. de ieiunio*. Quia consuetudine introducta nec mirum PP. Conci. Illiberitani errorem corrigere conentur ieiunandi in Sabbatho, vt Sectatores Ecclesie Orientalis *indic. cano. 26.* cum semper Orientales PP. Latinis insultabant, quia contra Apostolicas leges Sabbatho ieiunabant, & ad suam consuetudinem reducere Romanam Ecclesiam desiderabant, vt constat ex *canon. 55. Conci. Constantinop. 6.* in quo sic statuitur, *quoniam intelleximus in Romanorum Ciuitate in sanctis quadragesimae diebus in eius Sabbathis ieiunari preter Ecclesie traditam consuetudinem sancte Synodo visum est, vt in Romanorum Ecclesia Canon inconcasse obtineat, quid dicit, si quis clericus inuentus fuerit in sancto Dominico vel Sabbatho ieiunans, preter vnum & solum, deponatur; si autem Laycus, segregetur;* vnde varius mos introductus in Ecclesia Hispanie, vt ait *Luitprand. in Chroni. anno 409.* ibi, *celeberrimus habetur in Hispania Sixilla, quod anno 776. contraxit Concilium Toleri ex mandato, litterisque Adriani Papae contra Egilannum Episcopum Illiberitanum nolentem die Sabbathi a carne abstinere;* *verum Innocencij 3. temporibus in Prouincia Bracharensi carnes non edi constat ex cap. 2. de obserua. ieiunio. leg. 6. tit. 23. par. 3.* Hodie tamen extrema tantum animalium eduntur in Hispania, quae consuetudo, si credimus *P. Mariana lib. 10. histo. cap. 24.* quem sequitur *D. Laurentius Ramirez in notis ad Luitprand. fol. 409.* viguit tempore Alphonsi 8. Regis post victoriam, quae vocatur *de las Nauas de Tolosa*, & veteri more introducta a Gothis, qui ex Gertia ad Hispaniam transtulerunt; quae est nota nocti *Vespertini D. Emmanuelis Gundisaluii ad dic. Canonem 26. Concilij Illiberitani ver. ex hac ergo,* qui plures de ieiunio Sabbathi tractantes refert.

26. Ceterum quo ad ieiunium Dominici diei, nec Orientalis, nec Occidentalis Ecclesiae vnquam dubitarunt, nec disenserunt; imo praeeperunt ne quis ea in die ieiunaret; quia Manichaei Christi resurrectionem negarunt, de qua illa iucta, & trinitia ieiunabant, notat *Baroni. anno Christi 58. num. 63. Couarru. lib. 4. varia. cap. 19. Thomas Sanchez lib. 2. in praecip. De alo. cap. 12.* Cuius prohibitioalis extat

mentio in Concil. Casarangus. cap. 2. relato in cap. nequis 15. de consecra. d'f. 3. ca. 1. ieiunium 14. eadem d'f. 3. in Conci. Gangrensk sam. 18. relato in cap. si quis tanquam 7. 30. d'f. in Conci. Cartaginefi 4. cano. 34. relato in cap. Sacerdos 6. 26. q. 7. & in Conci. Martini Papæ relato in cap. vlt. 30. d'f. -- Deinde contra hanc doctrinam extat Canon 64. Martini Bracharenfis in collectione Orientalium ibi, non licet quemque clericum die Dominica ab Ecclesia absentem esse, sed Missarum sollemnibus interesse, & ieiunio. & Hiero. epif. 28. ad Lucinium, relatus in cap. utinam 11. 63. d'f. & cap. nosse credo 9. eadem d'f. Quibus singulis satisfacit nosse Primarius D. Anto. Graña in parafrafi ad hunc tit. num. 12. & 13.

27 Sic his constitutis nunc veit interpretandus tex. valde difficilis circa solemnitatem diei Dominici in cap. quoniam 2. hoc nostro tit. Vbi Alexander 3. decreuit diebus in Dominicis, & alijs festiuitatibus Paschatis, vsque ad Pentecostem neminem valere genuaflectere, ni secreto unde oratione; idem invenitur in hincum in Concil. Nigeno cano. 20. relato in cap. quoniam 55. de consecra. d'f. 3. in Concil. Carthaz. 6. cap. 20. cap. fin. 30. d'f. videndus D. Ambrosius sermo. 51. de Pentecoste D. Hiero. in dialogo aduersus Luciferi. & in Proximo epif. ad Ephesios Tertulli de corona militis cap. 3. ibi, ex antiqua enim Ecclesie traditione die Dominico ieiunium nefas duximus, vel de geniculis adorare eadem immunitate à die Pasche in Pentecostem vsque gaudeamus. & à temporibus Apostolorum talis contuetudo non genuaflectendi in oratione accepit exordium, vt ait Beatus Irenæus Martyr Episcopus Lugdunenfis, qui fuit Pollicarpi Ioannis Euangelistæ discipuli auditor, in lib. de Paschate, vbi meminit de Pentecoste, ibi, in quo genua non flectimus, quoniam paries cum die Dominico potestate, iuxta eam, quæ de illa est dicta, causam:

27 Et tamen genuaflexio apud omnes nationes signum fuit humilitatis, tumissionis, ac reuerentiæ ergi eam coram quo genuaflectitur, & adeo antiquum morem, vt existimemus in ipsa natura hominis natum esse cultum cuiuslibet reatimonium perhibent sacri scriptores, & profana, de Profanis sufficiat illud apud Homerum,

Ius imperiumque Phraces.

Cæsaris accepit genibus minor.

& apud Pierium, Elephantus, eo quod non si. Gebar genua symbolum est Regum, & eorum qui nolunt humiliari, & alijs summitti: de Sacris D. Hieron. de vitis ill. scribit in Iacobus ait, Sanctus Iacobus cognomento iustus, or populo flexis genibus assidue deprecabatur, adeo, ut in Camelorum duritiam eius genus transisse crederentur, idem accidisse Afella perorandi frequentia, Hieron. epist. 15. ad Marcellum, & Marolus, lib. 2. cap. 1. refert D. Bartholumgeum, & D. Martham in oratione centies in die, & cencies in nocte toticos fuisse genua flectere, Tertullii ad Scapulam, idem contra Marcum cap. 18. D. Hiero. in Esaie cap. 45. ibi: moris Ecclesiastici est Christo genua flectere, & lib. 2. commentariorum in cap. 3. ad Ephesos: & ex varijs Sacræ Paginae loci patet antiquus genua flexionis vsus Gene. cap. 41. Isa. 45. ad Romanos cap. 14. ad Philipen. 2. tercio Regum cap. 8. Acto. cap. 21. quo modo Dominus, noster Iesus Christus patri oravit lucæ cap. 23. Ex quibus omnibus constat morem in Ecclesia fuisse genua flectendi, quare id inhiuitum in Dominico in die. cap. quoniam 2. & in alijs superiori n. alatis?

29 Quorum morum plures rationes redit Cardinalis Turrecr. in die cap. quoniam 55. de consecra. dis. 3 & ante ipsum Iustinus quest. 115. Sed vtriusque iugem oportuit obtinere memoriam, itaque die Dominico genua non flectere signum est, & designatio resurrectionis, per quam gratia Christi & à peccatis, & à morte, quæ ab illo interfecta est, liberati sumus, quo resurrectionis in tempore recto vultu oratio fiebat, quia lætitiæ occasio erat, amplius hæc consuetudo contra aliam Iudeorum fuit introducta, quia ipsi & Manichæi negabant Christum in die Dominico resurrexisse, in quo ieiunabant, & genua flectebant iuxta tex. in cap. fin. 30. dis. Baroni. anno Christi 372. circa finem, ideo in Concil. Niceno cap. 20. statutum ut illis in diebus nec ieiunium, nec signum afflictionis fieret, quo pacto intelligitur tex. in cap.

D

quo.

quoniam 2. hoc sit. cap. quoniam 55. de consecra. dis. 3. Ambro. & Hiero supra num. 26. traditi & alij. Nollis vero temporibus vivi & consuetudini standum, nam etiam Paschatis tempore genuflectimus, ingredientes in Ecclesiam, ad homo factus est, in Cantico Te Deum laudamus, & ad alia multa. Ceterum consuetudo genuflexionis per sex dies probata ex alijs pluribus auctoritatibus num. 27. traditis, symbolū est, & nota lapsus per peccata nostra, quem genuflexione humiliantes nos significamus; sicque ex hac consuetudine poplites stentendi repudiata manet heresis Agnocytarum, qui contendebant nunquam esse orandum flexis genibus, sed semper stando, ut Damasc. refert heresi 91. de gonuflexione

tractant Cesar Arelateusis homilia 30. Biuaris

lib. 2. de veteri Manacha. cap. 9.

num. 6. & 7.

FINIS.

